

រឿងនាងសុភក្រ្តា

(ចាក វិ. ខ.)

(គុណនៃការធ្វើសង្ឃតតាទក្ខិណាទាន)

កាល ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធបរមគ្រូ គង់នៅក្នុងវត្តជេតពន នាក្រុងសាវត្ថី ។ កាលនោះមាន កុដុម្ហីក៏ម្នាក់ ជាញោមឧបដ្ឋាកព្រះវេរតត្ថេរ នៅក្នុងនាឡន្តគ្រាម ។

កុដុម្ហីក៏នោះ មានកូនស្រីពីរនាក់ ឈ្មោះភក្រ្តា ១. សុភក្រ្តា ១. នាងភក្រ្តា មានស្វាមី ទៅនៅក្នុងត្រកូលមាតាបិតាក្មេក ប៉ុន្តែនាងជាស្រ្តីអាត់តកូន នាងបាននិយាយ នឹងស្វាមីថា ខ្ញុំមានប្អូនស្រីមួយឈ្មោះសុភក្រ្តា ខ្ញុំនឹងនាំមកជាភរិយារបស់អ្នក ដើម្បីឱ្យបានបុត្រ ។ បុរសជាស្វាមីព្រមទទួលតាមពាក្យរបស់នាង ។

ឯនាងភក្រ្តា ជាស្រ្តីមានសទ្ធាមុតមាំក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា បានរំព្យកដាស់តឿន នាងសុភក្រ្តាជាប្អូន ឱ្យខំធ្វើទានរក្សាសីល បំពេញការកុសលគ្រប់បែបយ៉ាង ។ នាងសុភក្រ្តា ក៏ខំប្រតិបត្តិតាមឱវាទ របស់បង ។

ថ្ងៃមួយ នាងបាននិមន្តព្រះវេរតត្ថេរ ព្រមទាំងភិក្ខុដទៃទៀតជាតំរប់ ៨ អង្គ មក ថ្វាយសង្ឃទាន ក្នុងគេហស្ថានរបស់នាង ។ ព្រះវេរតត្ថេរ លោកមានព្រះទ័យករុណា ចង់ឱ្យនាងសុភក្រ្តាបានបុណ្យច្រើន លោកក៏នាំភិក្ខុសង្ឃទាំង ៧ អង្គ ឡើង គង់លើ អាសនៈហើយប្រាប់ថា នាងចូរថ្វាយទានដល់សង្ឃចុះ ។ នាងសុភក្រ្តា ក៏ លើកភោជនហារ ទៅប្រគេនព្រះសង្ឃទាំង ៨ អង្គ បានតាំងចិត្តចំពោះសង្ឃតែ ម្យ៉ាង លុះឆាន់ហើយព្រះវេរតត្ថេរ បានធ្វើភក្តានុមោទនារួច ក៏និមន្តទៅ អាមាមវិញទៅ ។

ចំណែក ខាងនាងសុភក្រ្តា ដល់អស់អាយុ បានទៅកើតក្នុងស្ថាន និម្មានរតី ។ ឯ នាងភក្រ្តាជាបង ដែលជាអ្នកពេញចិត្តក្នុងការធ្វើទាន ដល់អស់អាយុ បានទៅកើត ជាបាទបរិច្ចារិកា របស់ព្រះឥន្ទ្រ នាស្ថានត្រៃត្រីង្ស ។

ក្នុងពេលនោះនាងសុភក្រ្តាទេវធីតា បានរំពឹងមើលបុព្វកម្មរបស់ខ្លួន ឃើញថា ដែលបានមកកើតក្នុង ស្ថាននិម្មានរតីនេះ ដោយសាឱវាទរបស់នាងភក្រ្តាជាបង ។ ទើបនាងនឹករកនាងភក្រ្តា ក៏ឃើញក្នុងស្ថានត្រៃត្រីង្ស មានយសស័ក្តិទាបជាង នាង នាង មានចិត្តអាណិតបងខ្លាំងណាស់ ទើបហោះចុះទៅស្ថានត្រៃត្រីង្ស ចូល

ទៅក្នុងប្រាសាទនាងភក្ត្រាទេវធីតា ។

នាងភក្ត្រាទេវធីតានោះ មិនស្គាល់ជាប្អូនរបស់ខ្លួនឡើយ ទើបសួរថា ម្ចាស់នាងមាន
នគរជៈច្រើន ឡើងរុងរឿងដោយពន្លឺរស្មី គ្រប់ដណ្តប់នូវពួកទេវតាក្នុងជាន់ត្រៃតឿង
។ នាងមកពីស្ថានណា ? បានធ្វើបុណ្យដូចម្តេចពីជាតិមុន ? ។ នាងសុភក្ត្រាទេវធី
តាប្រាប់ថា បពិត្រអ្នកបង ខ្ញុំមកពីស្ថាននិម្មានរតី កាលពីជាតិមុន ខ្ញុំត្រូវជាប្អូន
បង្កើតរបស់អ្នកបង ដែលខ្ញុំមាននគរជៈរុងរឿងយ៉ាងនេះ ដោយសាធិវាទរបស់អ្នក
បង ។

នាងភក្ត្រាសួរទៀតថា ម្ចាស់នាងទេពធីតា នាងបានធ្វើបុណ្យអ្វី បានមានបុណ្យ
ស័ក្តិធំជាងយើង ? យើង កាលនៅស្ថានមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យច្រើនណាស់ ហេតុ
អ្វីក៏មានស័ក្តិតូចដូច្នោះ ? ។ នាងសុភក្ត្រាប្រាប់ថា អ្នកបងធ្វើទានច្រើនមែន ប៉ុន្តែ
បានធ្វើតែបុគ្គលិកទាន ឯខ្លួនខ្ញុំបានធ្វើទាន តែចំពោះព្រះសង្ឃ ៨ អង្គ ទាននោះ
ឈ្មោះថាសង្ឃទាន ព្រោះខ្ញុំតាំងចិត្តចំពោះសង្ឃតែម្យ៉ាង បានជាខ្ញុំមានស័ក្តិ
ធំជាងអ្នកបង ។ និយាយដូច្នោះហើយ ក៏លានាងភក្ត្រាត្រឡប់ទៅស្ថានរបស់ខ្លួន
វិញ ។

ថ្ងៃមួយ ព្រះមោគ្គល្លាននិមន្តទៅស្ថានត្រៃតឿង បានជ្រាបប្រវត្តិរបស់នាងទាំងពីរ
អំពីសំណាក់ព្រះឥន្ទ្រហើយ ក៏ចុះមកស្ថានមនុស្សវិញ នាំដំណើរនោះ ទៅក្រាប
ទូលដល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ប្រារព្ធនូវរឿងនោះ ឱ្យ
ជាហេតុហើយ ទើបសំដែងនូវ អានិសង្ឃនៃសង្ឃគតាទក្ខិណាទាន ជាភិយ្យោ
ភាពតទៅ ។

សូមអស់លោកអ្នកអនុមោទនា !